

Rapport

Klacht

Verzoeker klaagt erover dat hem in het kader van de sollicitatieprocedure bij het regionale politiekorps Gelderland-Midden onvoldoende kenbaar is gemaakt wat laakbaar gedrag is.

Tevens klaagt verzoeker erover dat hem onvoldoende gelegenheid is gegeven om kennis te nemen van de informatie die voorhanden was en om daarop te kunnen reageren.

Beoordeling

Algemeen

1. Verzoeker was in 2007 werkzaam bij het regionale politiekorps Utrecht en solliciteerde in het begin van dat jaar naar een functie bij het regionale politiekorps Gelderland-Midden. Deze sollicitatie verliep voorspoedig, waarop er aansluitend een betrouwbaarheids- en geschiktheidsonderzoek werd uitgevoerd. Hiertoe heeft verzoeker op 21 maart 2007 een vragenformulier ingevuld. In mei 2007 is er in het kader van dit onderzoek door een medewerker van de politie Gelderland-Midden, mevrouw K., een gesprek gevoerd bij verzoeker thuis. In een brief van 24 mei 2007 van het Bureau Personeelsvoorziening en Mobiliteit werd aan verzoeker meegedeeld dat de uitkomst van het betrouwbaarheids- en geschiktheidsonderzoek een negatief advies had opgeleverd en dat de sollicitatieprocedure daarom werd beëindigd. Er werd in deze brief geen verdere motivatie gegeven voor de afwijzing.

2. Verzoeker was het hier niet mee eens en stapte naar de Nederlandse Politie Bond. Een jurist van deze vakbond stond verzoeker in de rest van de procedure bij en trad op als zijn gemachtigde. Verzoeker schreef op 20 juni 2007 een brief aan de afdeling personeelszaken dat het negatieve advies hem ten zeerste verbaasde. Tevens voerde hij aan dat het onderzoek onevenredig lang had geduurd, dat het ontbrak aan een deugdelijke motivering van het besluit en dat hij niet in staat was gesteld om zijn zienswijze hier over te geven. In een brief van 3 juli 2007 verzocht hij onder andere dat hem inzage zou worden verleend in het advies dat heeft geleid tot het beëindigen van de sollicitatieprocedure.

3. In een brief van 6 september 2007 gaf de heer K. van Personeelszaken een nadere motivering voor het besluit van 24 mei 2007. Verzoeker had op het formulier bij de vraag of hij wel eens voor 'laakbaar' gedrag met de politie in aanraking was geweest (vraag 11) NEE ingevuld. Uit onderzoek was echter vervolgens naar voren gekomen dat verzoeker in 2004 en bij een soortelijk incident in 2003 wel voor laakbaar gedrag met de politie in aanraking was geweest. Deze incidenten zouden ook hebben geleid tot een schriftelijke berisping van zijn werkgever, de politie Utrecht.

"...Het feit dat dit voorval niet is vermeld in het genoemde formulier leidt tot de conclusie dat er geen eerlijke informatie is verstrekt. Deze informatie is pas tijdens het onderzoek

naar voren gekomen. In de aan de heer B. samen met het formulier toegezonden brochure met betrekking tot dit onderzoek is op de laatste bladzijde vermeld dat het niet naar waarheid invullen van het formulier altijd leidt tot een negatief advies..."

4. Op 13 september 2007 vond er een gesprek plaats tussen verzoeker en de betrokken ambtenaar K. van de afdeling personeelszaken en mr. A. G. H., jurist van deze afdeling. Verzoeker gaf in dit gesprek aan dat hij niet van mening was dat zijn gedrag in 2004 laakbaar was geweest. Ook vertelde hij dat hij bij de beantwoording van een andere vraag (vraag 13) wel had aangegeven dat er in 2003 een onderzoek naar hem was ingesteld, dat de berisping voor het niet melden van het incident aan zijn leidinggevende in zijn personeelsdossier zat en hij geen enkele intentie had om dit te verzwijgen. Verzoeker ging er vanuit dat zijn personeelsdossier bekend was in het kader van de sollicitatieprocedure. Verzoeker benadrukte dat de berisping niet handelde over het gedrag dat hij had vertoond ten tijde van de confrontatie met de 'collega's' van het regionale korps Gelderland-Zuid.

5. De waarnemend korpschef van de politie Gelderland-Midden schreef in een brief van 15 oktober 2007 dat verzoeker, gezien het feit dat hij een schriftelijke berisping had gekregen van zijn werkgever, de politie Utrecht, vanwege het niet vermelden van het incident, had kunnen begrijpen dat vermelding van dit incident ook in de procedure bij de politie Gelderland-Midden van belang was. Overigens was hij ook van mening dat het gedrag van verzoeker in 2004 wel degelijk als laakbaar kon worden bestempeld. Omdat de waarnemend korpschef het negatieve advies handhaafde, beëindigde hij definitief de sollicitatieprocedure. Een relevante passage is:

"Het is een feit dat u het inlichtingenformulier onvolledig heeft ingevuld terwijl u wist dat volledige invulling van belang was."

6. Op 31 december 2007 diende verzoeker, via zijn gemachtigde, een klacht in bij de korpsbeheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Midden. Hij klaagde er over dat de gang van zaken rondom de gehele sollicitatieprocedure zowel procedureel als inhoudelijk in meerdere opzichten onzorgvuldig was geweest. Verzoeker gaf ook aan dat mediation wat hem betreft ook een optie was, als het korps bereid was de afwijzing te heroverwegen of te bevorderen dat verzoeker in een andere functie bij het korps werd geplaatst.

7. Op 6 februari 2008 vond er in het kader van de klachtbehandeling een gesprek plaats tussen de gemachtigde van verzoeker en de klachtenfunctionaris van de politie Gelderland-Midden, die tevens de functie van hoofd Bureau Veiligheid en Integriteit bekleedt. Dit gesprek leidde niet tot een geslaagde bemiddeling.

8. Op 8 mei 2008 schreef de korpsbeheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Midden dat het gedrag van verzoeker in 2004 voldoende grond voor afwijzing opleverde. Of de klacht gegrond dan wel niet-gegrond werd bevonden werd niet met

zoveel woorden weergegeven. Verder schreef zij dat de klachtenbehandelaar eerder al had geconstateerd dat er formele gebreken hebben gekleefd aan het betrouwbaarheids- en geschiktheidsonderzoek en dat deze inmiddels voor zover mogelijk waren gerepareerd door het bevoegd gezag. De korpsbeheerder stelde vast dat het gedrag van verzoeker in 2004 was omschreven als "erg vervelend". De beschrijving van het incident liet naar haar mening niets aan duidelijkheid te wensen over. Met betrekking tot het niet juist invullen van het vragenformulier stelde de korpsbeheerder het volgende:

"...Mede naar aanleiding van (het verzwijgen) daarvan en een incident in 2003 is de heer B. de disciplinaire straf van schriftelijke berisping opgelegd. Dat laatste, het laakbare gedrag, heeft uw cliënt niet gemeld op het vragenformulier van het betrouwbaarheids- en geschiktheidsonderzoek. ..."

Maar ook overigens, als het invullen van het vragenformulier als grond voor de afwijzing zou afvallen, was de korpsbeheerder van mening dat het door verzoeker vertoonde gedrag ten opzichte van politiefunctionarissen van Gelderland-Zuid voldoende grond voor een afwijzing opleverde.

9. Op 26 november 2008 stelde de Nationale ombudsman een onderzoek in naar de klacht van verzoeker. Daarbij werden aan de korpsbeheerder de volgende vragen gesteld:

"...Kunt u aangeven hoe aan verzoeker kenbaar is gemaakt wat de term laakbaar gedrag binnen de sollicitatieprocedure inhoudt ?

Op welke momenten binnen de sollicitatieprocedure is verzoeker in de gelegenheid gesteld om te reageren op informatie die voorhanden was ?..."

10. Alhoewel het niet aan de Nationale ombudsman is om een oordeel te geven of het vertoonde gedrag van verzoeker nu laakbaar was of niet, achtte hij het in het kader van het onderzoek wel noodzakelijk om over de onderliggende stukken te beschikken. De Nationale ombudsman heeft de mutaties en processen-verbaal opgevraagd en bestudeerd die zijn opgemaakt naar aanleiding van het incident in 2004. Ook het disciplinaire onderzoek dat is verricht naar verzoeker is daartoe opgevraagd. Het disciplinaire onderzoek is op 26 februari 2004 aan verzoeker aangezegd. Tussen 18 maart 2004 en 8 april 2004 zijn alle betrokkenen gehoord en op 13 april 2004 is het disciplinaire rapport door de betrokken politieambtenaren afgesloten en getekend. Met betrekking tot het gedrag van verzoeker werd er door de betrokken verbalisanten gesproken van een onprettig gesprek, vijandige houding, zuigerig, provocerend, wijsneuzig, arrogant, optreden willen toetsen en overtroeven.

I. Ten aanzien van de term laakbaar gedrag

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt er over dat hem onvoldoende kenbaar is gemaakt wat laakbaar gedrag is. De beëindiging van de sollicitatieprocedure was (deels) gebaseerd op het niet op het formulier, op de daarvoor geëigende plaats, vermelden dat hij ooit met de politie in aanraking was gekomen wegens laakbaar gedrag. De wijze waarop verzoeker de term 'laakbaar' heeft geïnterpreteerd heeft er bij hem niet toe geleid om zijn aandeel in de confrontatie met politiefunctionarissen van het regionale politiekorps Gelderland-Zuid in 2004 te betitelen als laakbaar gedrag. Verzoeker heeft geen inzage gehad in de mutaties opgemaakt door de politiefunctionarissen waarin het gedrag van verzoeker op 11 januari 2004 ten opzichte van hen werd omschreven.

2. Daarnaast blijft verzoeker bij zijn standpunt dat zijn gedrag in 2004 helemaal niet afkeurenswaardig en daarmee laakbaar was, en dat hij daarom op de vraag naar in het verleden vertoond laakbaar gedrag te goeder trouw met NEE heeft geantwoord. Specifiek gevraagd in het persoonlijke gesprek tijdens het onderzoek naar het incident in 2004 heeft verzoeker zijn visie op het geheel gegeven. Bovendien stelt hij dat hij inderdaad door zijn werkgever destijds is berispt met betrekking tot het incident, echter niet omdat zijn gedrag laakbaar was, maar omdat hij het incident wel had moeten melden aan zijn meerderen. Dit onderzoek is door verzoeker wel vermeld als antwoord op vraag 13 van het vragenformulier, waar gevraagd werd of er eerder een onderzoek naar hem was ingesteld. Tevens ging hij ervan uit dat, nu deze berisping deel uitmaakte van zijn personeelsdossier, deze bekend was bij het politiekorps waar hij solliciteerde.

3. De korpsbeheerder volhardt in haar opvatting dat het gedrag van verzoeker erg vervelend en daarmee laakbaar was. In antwoord op vragen van de Nationale ombudsman met betrekking tot het kenbaar maken van de term laakbaar, geeft zij aan dat gelijktijdig met de uitreiking van de vragenformulieren ook altijd een folder wordt uitgereikt met daarin een uitleg over het in te vullen formulier. Door medewerkers van personeelszaken wordt daarbij mondeling aangegeven dat het belangrijk is het formulier juist en volledig in te vullen en de folder goed te lezen. De korpsbeheerder gaf aan dat in deze folder voor iedere betrokkene duidelijk wordt gemaakt waaruit laakbaar gedrag kan bestaan en haalde daartoe de volgende passages uit de folder aan:

"... De tweede categorie is de verzameling van gedrag dat op zich misschien niet strafbaar is, maar wel strijdig met de normen en regels van de politieorganisatie zelf. Zo zijn enkele van de grondregels van politiefunctionarissen dat zij respect hebben voor mensen en dat zij risicovolle contacten in de privésfeer mijden. Een andere regel is dat een politieambtenaar niet liegt. Bij de politie kan informatie over afkeurenswaardig gedrag zijn vastgesteld. Een voorbeeld is een sollicitant die vaak geluidsoverlast

veroorzaakt en afspraken met de politie niet nakomt, of een sollicitant die vaak in drugspannen is te zien. Dit zijn voorbeelden die een politieorganisatie liever niet ziet. ..."

en

"... Om misverstanden te voorkomen is het altijd raadzaam het vragenformulier naar waarheid en zo volledig mogelijk in te vullen. Ook als u zich in het verleden wel eens afkeurenswaardig heeft gedragen. ..."

en

"... Sollicitanten die zich afkeurenswaardig hebben gedragen en het vragenformulier niet conform de waarheid hebben ingevuld, krijgen altijd een negatief advies. ..."

Beoordeling

4. Het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking houdt in dat bestuursorganen burgers met het oog op de behartiging van hun belangen actief en desgevraagd van adequate informatie voorzien. Als zoals hier de beantwoording van een vraag op een formulier kan leiden tot onmiddellijke afwijzing in een sollicitatieprocedure, zal het een ieder klip en klaar moeten zijn wat er precies met de vraag wordt bedoeld.

5. De Nationale ombudsman stelt voorop dat de term 'laakbaar' subjectief is. Wat de één afkeurenswaardig gedrag vindt, kan een ander misschien wel juist lovenswaardig achten. Gesteld zou kunnen worden dat de berisping in dit geval zag op het niet-melden van het incident door verzoeker aan zijn meederen en dat de berisping al inhoudt dat dit gedrag laakbaar was. Maar daarmee raakt men ver verwijderd van de uitleg in de door de politie gehanteerde brochure. Gedoeld wordt hier duidelijk op gedrag van een burger dat is vastgelegd door de politie en niet strafbaar is maar wel onwenselijk. Laakbaar in de zin van afkeurenswaardig, in relatie tot de in de toekomst te bekleden functie van politiefunctionaris bij het korps Gelderland-Midden.

6. Met betrekking tot de klacht van verzoeker zijn de korpsbeheerder en verzoeker het niet met elkaar eens of het vertoonde gedrag van verzoeker in 2004 ten overstaan van zijn collega's van de politie Gelderland-Zuid nu laakbaar was of niet. Dit wordt nog eens extra bemoeilijkt omdat verzoeker nooit schriftelijk is duidelijk gemaakt wat die collega's over zijn gedrag hebben verklaard. De redenering van de korpsbeheerder is gebaseerd op zijn 'vaststelling' dat 'het gedrag' laakbaar was en dit laakbare gedrag had moeten worden vermeld op het vragenformulier behorend bij de betrouwbaarheids- en geschiktheidsonderzoek. Nu verzoeker dit heeft nagelaten levert dat volgens de korpsbeheerder reeds voldoende grond op voor een afwijzing. Onjuist dan wel onvolledig

invullen wordt hier gelijkgeschakeld aan verzwijgen, verzwijgen staat kennelijk gelijk aan liegen en gezien de brochure is liegen laakbaar. En dan is de cirkel rond.

7. Er zijn dan drie gedragingen te onderscheiden die het predikaat laakbaar mogelijk zouden kunnen dragen. Het gedrag van verzoeker ten tijde van het incident, het niet direct melden van het incident aan zijn leidinggevende en het geven van het verkeerde antwoord

op een vraag in het vragenformulier.

8. De brochure die nadere uitleg geeft over de term laakbaar spreekt over informatie over laakbaar gedrag dat bij de politie is 'vastgesteld'. Als voorbeelden worden genoemd het regelmatig veroorzaken van geluidsoverlast en het niet-nakomen van afspraken met de politie. Ook wordt het regelmatig bezoeken van drugspanden gezien als laakbaar. Deze voorbeelden in ogenschouw genomen en afgezet tegen het beschreven gedrag van verzoeker en de context waarin dit gedrag plaatsvond, acht de Nationale ombudsman het begrijpelijk en aanvaardbaar dat verzoeker zijn eigen gedrag niet als laakbaar heeft betiteld. De brochure spreekt immers niet over incidenten waarbij is vastgelegd door de politie dat de betrokken ambtenaren het gedrag ten opzichte van hen vervelend vonden, omdat zij in een discussie belandden met een 'wijsneus'.

9 Vanwege de bovenbeschreven hoge mate van subjectiviteit is de Nationale ombudsman van oordeel dat de korpsbeheerder de bedoeling van de politie bij een term als laakbaar nooit geheel afdoende kenbaar kan maken. Wat hiervan ook zij, de Nationale ombudsman is van oordeel dat het gestelde gedrag van verzoeker ver verwijderd ligt van de voorbeelden in de brochure en dat de korpsbeheerder de door haar gehanteerde invulling van het begrip laakbaar door de enkele verwijzing naar het incident niet voldoende aan verzoeker heeft kenbaar gemaakt.

Hiermee is gehandeld in strijd met het vereiste van actieve en adequate informatievoorziening.

De gedraging is niet behoorlijk.

II. Ten aanzien van het onvoldoende kunnen kennismaken en kunnen reageren op informatie die voorhanden was

Bevindingen

1. Verzoeker klaagt erover dat hij zich nimmer concreet heeft kunnen verweren tegen het hem verweten incorrecte gedrag op 11 januari 2004 tegen medewerkers van de politie Gelderland-Zuid, aangezien hij geen kennis droeg van de onderliggende stukken. Hij is rauwelijks geconfronteerd met een ongemotiveerde afwijzing en is tevoren niet in de gelegenheid gesteld bedenkingen naar voren te brengen. Verzoeker acht dit bijzonder

onzorgvuldig. Juist ook omdat het een zwaarwegend besluit is een persoon af te wijzen voor een functie op basis van de uitkomsten van een dergelijk onderzoek. Verzoeker heeft nooit inzage gehad in de onderliggende mutaties van de betrokken politieagenten bij het incident in 2004.

2. De korpsbeheerder schrijft in zijn reactie op 19 januari 2009 dat nadat verzoeker het formulier heeft ingevuld, er op 7 mei 2007 een persoonlijk gesprek heeft plaatsgevonden bij verzoeker thuis waarbij het gedrag uitgebreid is besproken. Later is in een telefonisch gesprek aan verzoeker aangegeven dat het besproken gedrag als laakbaar werd aangemerkt door de politie Gelderland-Midden en dat het niet vermelden hiervan op het vragenformulier aanleiding vormde voor het geven van een negatief advies.

3. In de regeling betrouwbaarheids- en geschiktheidsonderzoek politie (zie Achtergrond, onder 1.) wordt aangegeven dat als er op grond van de verkregen gegevens bedenkingen rijzen tegen vervulling van de desbetreffende functie door betrokkene, het bevoegd gezag betrokkene daarvan schriftelijk in kennis stelt, onder vermelding van de aard van de gerezene bedenking en onder mededeling dat betrokkene binnen twee weken na ontvangst van deze kennisgeving zijn zienswijze schriftelijk aan het bevoegd gezag kenbaar kan maken.

4. Uit het klachtdossier blijkt dat de ambtenaar die verantwoordelijk was voor betrouwbaarheids- en geschiktheidsonderzoek en die het gesprek op 7 mei 2007 bij verzoeker thuis voerde, blijkbaar wel inzage had in de mutaties dan wel processen-verbaal zoals die in 2004 met betrekking tot het incident waren opgemaakt. Nadat verzoeker, daarnaar gevraagd, zijn visie had gegeven op hetgeen zich had afgespeeld, heeft hij ook meegedeeld dat er naar aanleiding van dit incident ook een disciplinair onderzoek naar hem is geweest. Na het gesprek is er nogmaals contact gelegd bij het BVI te Utrecht, waar men er achter kwam het disciplinaire onderzoek naar verzoeker over het hoofd te hebben gezien. Op het faxbericht van 15 mei 2007 van het BVI is onder andere het volgende te lezen:

"Allereerst excuses voor het feit dat wij over het hoofd hebben gezien dat B. inderdaad in 2006 een disciplinair onderzoek heeft gehad."

Later wordt dit in een toegevoegde alinea aan het interviewrapport van het gesprek bij verzoeker thuis weer rechtgezet:

"Na herbestudering begin augustus 2007 van de informatie van de afdeling BVI van de regiopolitie Utrecht bleek dat in dit verslag abusievelijk is vermeld dat betrokkene bij twee disciplinaire onderzoeken was betrokken. Naar aanleiding van het incident in 2004 is in 2006 een disciplinair onderzoek afgerond en heeft betrokkene hiervoor een berisping gekregen."

Beoordeling

5. Het vereiste van hoor en wederhoor houdt in dat bestuursorganen bij de voorbereiding van een handeling of beslissing betrokkenen die daarbij een belang hebben in staat stellen te worden gehoord. Als dit achterwege blijft is het onmogelijk voor betrokkenen om zich te

verweren tegen wellicht onjuiste vaststellingen.

6. Veel conflicten tussen burger en overheid blijven steken in de 'regel-is-regel' benadering, hetgeen een betekenisvolle relatie tussen burger en overheid in de weg kan staan. Een betekenisvolle relatie blijkt gebaat te zijn bij een aanvulling op het rechtmatige, juridische kader vanuit procedurele rechtvaardigheid. Belangrijke elementen van procedurele rechtvaardigheid zijn: aandacht voor het persoonlijke, het behoorlijke en de participatie. Voor de burger telt dat hij serieus wordt genomen, zijn verhaal kwijt kan en dat er voor zijn gevoel op een rechtvaardige manier tot een oplossing van zijn probleem wordt gekomen.

7. Het is nadrukkelijk niet aan de Nationale ombudsman om inhoudelijk te toetsen of het vertoonde gedrag van verzoeker nu laakbaar was of niet. Wel levert de grote mate van subjectiviteit met betrekking tot de term laakbaar op dat het juist in dezen van uitermate groot belang moet worden geacht dat verzoeker binnen de procedure de kans werd gegeven zich te kunnen verweren tegen het geschetste negatieve beeld. Het informatieve gesprek dat voorafging aan de afwijzing is hiervoor niet voldoende, het was verzoeker toen immers nog niet bekend dat zijn gedrag in 2004 als laakbaar werd gezien.

8. De korpsbeheerder spreekt over enkele formele gebreken die door het bevoegd gezag hersteld zijn. Verzoeker spreekt van een bijzonder onzorgvuldige werkwijze. De Nationale ombudsman is van oordeel dat hier door het onthouden aan verzoeker van hoor en wederhoor een situatie van procedurele onrechtvaardigheid is ontstaan en rekent dat de korpsbeheerder zwaar aan. Tevens acht de Nationale ombudsman het niet aannemelijk dat het disciplinaire onderzoek pas in 2006 werd afgerond, nu de laatste stukken alle in 2004 zijn opgemaakt.

9. Niet valt in te zien waarom verzoeker niet in de gelegenheid is gesteld kennis te nemen van de processen-verbaal en mutaties die ten grondslag hebben gelegen aan de stelling dat zijn gedrag laakbaar is geweest. Hierdoor heeft verzoeker zich niet kunnen verweren. Ook andere bedenkingen die misschien bij de korpsbeheerder leefden ten opzichte van verzoeker hadden aan de orde kunnen en moeten komen binnen de sollicitatieprocedure, in een persoonlijk gesprek met verzoeker, vóór een eventuele afwijzing. De rauwelijkse afwijzing was onjuist en dit gebrek kon niet afdoende worden opgelost door gesprekken achteraf zonder inzage in de stukken. Hiermee heeft de politie gehandeld in strijd met het vereiste van hoor en wederhoor.

De onderzochte gedraging is niet behoorlijk.

Conclusie

De klacht over de onderzochte gedraging van het regionale politiekorps Gelderland-Midden te Arnhem, is

gegrond ten aanzien van:

- het onvoldoende aan verzoeker kenbaar maken wat laakbaar gedrag is, wegens schending met het vereiste van actieve en adequate informatieverstrekking;
- het onvoldoende verzoeker gelegenheid te geven kennis te nemen en te reageren op informatie die voorhanden was, wegens schending van het vereiste van hoor- en wederhoor.

Onderzoek

Op 10 juni 2008 ontving de Nationale ombudsman een verzoekschrift van de heer B. van het regionale politiekorps Utrecht, ingediend door de heer mr. W.J. Dammingh, advocaat te Woerden, met een klacht over een gedraging van het regionale politiekorps Gelderland-Midden.

Naar deze gedraging, die wordt aangemerkt als een gedraging van de beheerder van het regionale politiekorps Gelderland-Midden, werd een onderzoek ingesteld.

In het kader van het onderzoek werd de korpsbeheerder verzocht op de klacht te reageren en een afschrift toe te sturen van de stukken die op de klacht betrekking hebben.

Tijdens het onderzoek kregen korpsbeheerder en verzoeker de gelegenheid op de door ieder van hen verstrekte inlichtingen te reageren.

Vervolgens werd verzoeker in de gelegenheid gesteld op de verstrekte inlichtingen te reageren.

Het resultaat van het onderzoek werd als verslag van bevindingen gestuurd aan betrokkenen.

De reactie van verzoeker gaf aanleiding het verslag op een enkel punt aan te vullen.

De korpsbeheerder gaf binnen de gestelde termijn geen reactie.

Informatieoverzicht

De bevindingen van het onderzoek zijn gebaseerd op de volgende informatie.

Het verzoekschrift van 10 juli 2008.

Het klachtdossier zoals dat door de politie Gelderland-Midden is samengesteld ten behoeve van de klachtafhandeling.

De processen-verbaal en mutaties zoals die door de politie Gelderland-Midden zijn opgemaakt naar aanleiding van het incident in 2004.

De reactie van de korpsbeheerder van 20 januari 2009.

De regeling betrouwbaarheids- en geschiktheidsonderzoek politie van 8 januari 1999.

Bevindingen

Zie onder Beoordeling.

Achtergrond

1. Regeling betrouwbaarheids- en geschiktheidsonderzoek politie

Artikel 1

"In deze regeling wordt verstaan onder:

a. bevoegd gezag: het bevoegd gezag, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel k, van het Besluit algemene rechtspositie politie en artikel 1, eerste lid onderdeel e, van het Besluit rechtspositie vrijwillige politie;

b. onderzoek: het onderzoek naar de betrouwbaarheid en geschiktheid, bedoeld in de artikelen 8a en 8b van het Besluit algemene rechtspositie politie en de artikelen 4a en 4b van het Besluit rechtspositie vrijwillige politie, voor zover ten behoeve van dat onderzoek wordt gevraagd om verstrekking van justitiële gegevens als bedoeld in artikel 23 van het Besluit justitiële gegevens en om verstrekking van gegevens als bedoeld in artikel 14 van het Besluit politieregisters;

c. betrokkene: degene ten aanzien van wie een onderzoek wordt uitgevoerd."

Artikel 6

"1. Indien op grond van de verkregen gegevens bedenkingen rijzen tegen vervulling van de desbetreffende functie door betrokkene, stelt het bevoegd gezag de betrokkene daarvan schriftelijk in kennis, onder vermelding van de aard van de gerezen bedenkingen en onder mededeling dat de betrokkene binnen twee weken na ontvangst van de kennisgeving zijn zienswijze schriftelijk aan het bevoegd gezag kenbaar kan maken.

2. Alvorens het bevoegd gezag een beslissing neemt, wordt de betrokkene in de gelegenheid gesteld zijn zienswijze mondeling bij het bevoegd gezag toe te lichten.

3. Op zijn verzoek kan aan betrokkene inzage in het advies worden verleend. Inzage in het advies kan aan betrokkene geweigerd worden met een beroep op het belang van een goede uitvoering van de politietaak of de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van derden.

4. Het bevoegd gezag stelt de betrokkene zo spoedig mogelijk schriftelijk in kennis van zijn beslissing, onder vermelding van de redenen welke daartoe hebben geleid."